

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

VII. Quae recenseantur Derogatiuae; quae Praerogatiuae Petri?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

meas; non omnes omnes. 2. *Lat. & Illyr.* Si omnes commissa, ergo omnes pascere debuit: at non omnes pascit. 3. *Gal. 2.* Nullam sui subiectionem ad Petrum agnoscit Paulus. 4. Sed diuisa est Iurisdicção inter Petrum & Paulum. 5. Quia Paulus Petro restitit. 6. Apostoli constituunt Diaconos sine Petro. *Act. 6.* Mittunt, *Act. 8.* Petrum in Samariam. Eum, *Act. 11.* reprehendunt, quod Gentibus prædicasset.

AUTOR. Omnes oues Christianæ Petro sunt commendatæ. 1. Quia, vt notat S. Ambr. Christus dixit Πῆμαίνα τὰ Ἀνρία, Προβάτια, & Προβάτα, Agnos, Ouiculas, & Oves, id est, Incipientes, Proficientes, & Perfectos, scilicet omnes Plebeios, Clericos, Episcopos. Vel Gentiles, Iudæos, Apostolos: vt placet S. Leoni. 2. Quia pascere oues meas, id est, curam ouilis habere totius: Sicut, Ioan. 10. *Ego cognosco oues meas*, scilicet omnes. Leo ferm. 3. *Omnes propriè regis Petrus, quos Principaliter regis & Christus.* Theophyl. in ult. Matth. *Finis prædicationis totius mundi Petro commendabat.* &c.

DICO AD I. Hoc; *Meas*, æquiualeat vniuersali signo *Omnes*. Eteo non commendauit ei Nullas; nec Aliquas solum; quia nullas definiuit: Ergo *Omnes*. Ita S. Patres, Bell. l. 1. de Pont. c. 16.

AD II. Apostoli singuli partem pasciebant: omnes, Petrus; à quo dependebant illi; ipse ab eorum nullo.

AD III. Non ibi agitur de Subiectione; sed de commendatione sui Evangelii, quod contra pseudoapostolos defendebat.

AD IV. Non ea fuit diuisio Iurisdictionis; sed prouinciarum. Hinc Paulus *Act. 9.* *Portet nomen meum coram Gentibus.* &c. *Gal. 2.* *Creditum est mihi Euange-*

lium præputii, id est, Gentium. Nihilominus etiam Petrus prædicauit Gentibus. Paulusque Iudæis. *Rom. 15.*

AD V. In resistendo laudanda est charitas Pauli, & humilitas Petri. Sic *August. Hier. Cypr. &c.*

AD VI. Instituerunt Petro non inuito; Miserunt eum, quod ad eorum consilium sponte iret: Sicut Magi ab Herode missi. *Matth. 2.* Phinees, *Ios. 22.* ad Ruben & Gad. Reprehenderunt eum, ex opinione falsa: Ideoque Deus, *Act. 10.* ostendit ei in Linteo, licitè prædicari Gentibus.

Q V Æ S T I O VII.

Quæ recensentur Derogatiua, quæ Prærogatiua Petri?

LYTHERVS lib. de Pot. Papa Maior Petro Iacobus est.

SVDET. 1. Quia Christo successit Ierosolymis. 2. Patet Episcoporum est, vt Ierosolyma mater Ecclesiarum. 3. Conc. Nicænum Solymæ tribuit Primatum. 4. Paulus an:onomasticòs dicitur *Apostolus*. Non Petrus: ergo maior est.

AUTOR, AD I. Christus non habet successorem, sed Vicarium Generalem; quem decebat mutata Lege Sedē figere non in Solyma euertenda; sed in Roma confirmanda in orbis Urbem.

AD II. Solyma mater est omnium ob Mysteria, non ob Auctoritatem & Potestatem.

AD III. Solymæo Episcopo datur inter quatuor Patriarchas primaria sessio; sed non Iurisdicção.

AD IV. Paulus sic appellatur, quia plura scripsit, pluribus prædicauit, doctior fuit.

II. MAGDEBURGENSES. Cent. 1. libr. 2. cap. 10. Petri lapsus XV. congerunt; iis monente Sp. Sancto posteritatem, ne eum in

V 3 Prin-

Principem eueherent. I. Mari se temere credenti naufragatur fides.

A T, solum personalis fides.

II. *Matth. 16.* Noluit pati Christum.

A T, *Hieron.* licet erret in sensu; non tamen affectu.

III. *Matth. 17.* Bonum est nos hic esse: Philautia hæc.

A T, *Mar. 9.* Erant timore exterriti. S. Leo ait: Bonum, sed minus ordinatum petebat; nesciebatque melius.

IV. *Matth. 18.* Ambitiosè agitatur questionem, Quis maior?

A T, *Matt. 17.* Petrus aberat ad mare missus.

V. *Matth. 18.* Remissionem voluit restringi ad septies.

A T, solum interrogauit.

VI. *Matth. 19.* Præmia tantum temporalia somniauit, Ecce nos rel. &c. quid ergo erit nobis?

A T, ait *Chrysostom.* nulla hic arrogantia.

VII. *Ioann. 13.* Rusticè negat sibi lauare pedes.

A T, *Chrysost.* honoris & amoris causa.

VIII. *Matth. 26.* Mendacii redargueret voluit Dominum; se non negaturum.

A T, *Hieron.* Fides erat ardensque affectus.

IX. Vigilare iussus in horto dormiuit.

A T, *Erant enim oculi eorum grauati somno.*

X. Aurem abscidit, gladio vsus contra veritatem.

A T, nusquam id vetuit Christus.

XI. Negauit Christum.

A T, *Greg.* Hoc Primatum confirmat.

XII. Capto Domino fugit.

A T, id prædixerat Dominus de omnibus futurum.

XIII. Non credidit resurrexisse Dominum.

A T ideo, quia nondum sciebant Scripturas.

XIV. *Ioann. 21.* Curiosus de Ioanne inquisiuit.

A T, *Chrysost.* ex amoris excessu in Ioannem, uti verecundiores.

XV. Antiochiæ non ambulauit ad veritatem; qua causa ab Paulo reprehensus est.

A T, hanc Marcionis & Iuliani calumniam refutarunt olim *Cyrl. libr. 94 in Iul. Tertull. &c.*

III. PRÆROGATIVE XXVIII.

I. Nominis mutatio: *Ioan. 1.* 2. Locus primus in catalogo Apostolorum:

Matth. 10. 3. Ambulatio super aquas, *Matt. 14.* 4. Fidei de Christo reuelatio, *Matth. 11.* 5. *Matth. 16.* Promissio stabilis Ecclesiæ. 6. *Matt. 17.* Dat

didragma. 7. In utraque piscatione, *Luc. 5. Ioan. 21.* præcipuus Petrus. 8.

Luc. 22. Ego pro te rogavi. &c. 9. *Luc. 24.* Dominus surrexit verè, & apparuit Simon.

10. Primo, *Ioann. 13.* lauit pedes.

11. *Ioann. 21.* Soli prædixit mortem crucis. 12. *Act. 1.* Cogit Concilium in Electionem Apostoli: 13. *Act. 2.*

Primus Euangelium annunciat. 14. *Act. 3.* Primus miraculum edit. 15. *Act. 5.* Animæ fraudem ut supremus

Iudex vindicat. 16. *Act. 9.* Transibat per omnes ceu lustrator exercitus. 17. *Act. 10.* Primus

Gentibus prædicat. 18. Pro victo communes preces fiunt. *Act. 12.* 19. *Act. 15.* In Concilio primus sententiam

edit. 20. *Gal. 1.* Paulus ascendit Ieros. ut videret Petrum.

21. Solum Petrum Christus baptizavit,

vit, & matrem: teste Euodio. &c. 22. Solum Christus ordinavit Episcopum, teste Turrecremata; reliquos Petrus, præter Paulum. 23. Primum hæresim archam prostravit Simonem: teste Egesippo. &c. 24. Romæ Sedem diuino iussu fixit, ac rexit. Ita Patres & historici. 25. Ante mortem: ei Christus apparuit: teste Egesippo.

26. Ex solæ Ecclesiæ factæ sunt Patriarchales, quas Petrus fundavit, ut Rom. Alexand. Antiochena. Accessit Ierosolymitanus & Constantinopolit. Patriarchatus. 27. Cathedra Petri festo honorata est. 28. In literis Formatis seu Communicatoriis post SS. Trinitatem nomen Petri poni consuevit. Quæ singula Primatum Petri attestantur.

IV. CALVINISTÆ, ut M. Antonius l. 4. c. 1. Petro tribuunt Primatum ætatis, Vocationis & Charitatis, cæterorum respectu Apostolorum.

SVADET ab autoritate Cassiani & Chrysostomi, Petrum fuisse seniore Andrea fratre. 2. Sunt, qui asserunt plus dilectum esse Dominum à Petro, quam Ioanne.

AVTOR. Non in iis consistit Primatus Petri: Quia incerta sunt, variantque S. Patres. De ÆTATE: Seniore putant Andream Epiphanius. her. 51. Baron. tom. 1. an. 31. §. 23. &c. Et M. Antonius dubitans ait: *Quis diem natiuitatis horum fratrum notatum vidit? Quis interrogauit eorum parentes? Quid ergo in arena Petri primatum ædificas stulte architecte?* De VOCATIONE: Hæc triplex fuit: 1. Admissio quorundam, Ioan. 1. ad Christum, non ut apud eum manerent; sed viderent solum. 2. Propriè vocati sunt ut Discipuli permānenti, Matth. 4. 3. Propriè vocati sunt

ut Apostoli ex Discipulis electi, Luc. 6. Atque in hac Vocatione primo loco numeratur Petrus, Matth. 10. De CARI-TATE variant S. Patres. S. Tho. 1. q. 20. a. 4. ad 3. non audet definire. M. Antonius sic asserit: *Presumptuosum videtur hoc diiudicare: quia Proverb. 16. Spirituum ponderator est Dominus, & non alius.*

V. CALVINISTÆ, ut M. Antonius ibidem. Negant Petrum habuisse Primatum Ecclesiasticæ Potestatis & Iurisdictionis.

SVADENT istis, ut Antonius. 1. Christus æquè omnibus Apostolis commendavit Ecclesiam. *Sicut misit me Pater, & ego mitto vos: Euntes docete omnes.* Ideo æquè omnes docuit, & Sp. Sancto impleuit. 2. Petrus nunquam exercuit Primatum: Quia Act. 2. cum aliis instituit Diaconos: Ab aliis, Act. 8. missus est: Item Paulus & Barnabas quæstionem de circumcisione detulerunt ad omnes, non ad solum Petrum. 3. Paulus in faciem restitit Petro, quia reprehensibilis erat.

AVTOR. Petrus accepit habuit, exercuit Primatum Potestatis & Iurisdictionis Ecclesiæ præ cæteris Apostolis. 1. Quia illi dictum, *Pasce oves meas.* Liqueat supra quæst. 6. Hinc S. Patres eum mirificis ornant titulis: ut *Vicariū Christi* Ambrosius in Luc. 24. &c. *Caput Ecclesiæ*, Hieronymus in Psal. 13. Chrysostomus &c. *Caput fidelium & Pastorem Gregis Domini* Augustinus &c. *Caput omnium Apostolorum* Optatus Mileui. Cyril. *Principem Apostolorum* Cyrillus. Ierosol. Basil. *Pastorem Pastorum*, Eucherius, Bern. Alii *Coryphaum*, *Verticem*, *Apicem*, *Antesignanum Apostolorum*. &c. 2. Idem docent Prærogatiuæ Petri simul omnes sumtæ: è quibus Præcedentes Primatum, huius erant signa & dispositiones: Eum secutæ, erant effectus eiusdem Vnde ex singulis separatim non rectè inferitur Primatus, sed ex omnibus iunctis.

Di.

DICO AD I. Commendavit Ecclesiam omnibus Christus; sed non Æquè; nam soli Petro dixit: *Pasce*. scilicet omnes primariè & eminenter cum iurisdictione, etiam maiores in doctrina, seu spiritu. Nam ab his non pendet per se iurisdicção.

AD II. At multa solus ac primus per egit; cur illa præterit Calvinista? Nec sequitur, Electores hoc decreuerunt; ergo Imperator non habet Primatū. Ita, Apostoli Diaconos instituerunt: ergo Petrus non habuit Primatum? *Dein:* Missus Petrus est, non ex imperio cuiusquam; sed vel ex consensu, ut Pater misit Filiū, & hic Sp. Sanctum: Vel ex directione & consilio; ut Consilarii subinde mittunt Regem. *Demum:* Sic multæ quæstiones deferuntur ad parlamētum; saluo Regis primatu.

AD III. Erravit Petrus, sed in Facto; quia simulabat Iudaismum cum scandalogentilium. At in Fide errare non potuit: Quia *Rogavi pro te, ut non deficiat fides tua.* Nec ideo Primatum non habuit, licet reprehensus sit iussu à Paulo: Ut David à Ioab arguebatur, non ideo non erat Rex, 2. Reg. 19. Possunt enim superiores corrigi à subditis; sub debito modo. Ita S. Patres, & Col. 4. vers. 17. Nam apud D. Tho. 2. 2. q. 33. 4. 4. correctio duplex est, iustitiæ; quæ est Prælatorum; & Caritatis; quæ & inferiorum est, adeoque omnium.

II. DE PONTIFICE ROMANO.

QVÆSTIO VIII.

An S. Petrus Romæ vixerit usque ad mortem Episcopus?

LUTHERANI, ut Velenus, Illyricus, Magdeburgense, pernegant.

CALVINVS, ob Scriptorum consensum non pugnat, Mortuum Romæ Petrum: at Episcopum ibidem egisse diffitetur. Vide *Genealogia part. 2. q. 1.*

SVASIONES ipsorum infra promemus cum alternis resolutionibus.

AVTOR. Fuisse Papam, huc requiritur.

1. Fuisse Episcopum Romæ.
2. Neque satis hoc, sed nec mutasse Episcopatum ibi susceptum.
3. Fuisse Romæ.
4. Aut ibidem obiisse, non requiritur. Omnia tamen quatuor ista de S. Petro verè affirmari, certa docet series historiæ, ordine subiecto.

PERIODVS APOSTOLATVS S. PETRI.

Anno Christi nati 31. Tiberij 15. Discipulatus Petri, 1. Vocatus ad Apostolatū nominatur Cephias. Ioan. 1. id est Hieronymo, in Gal. 2. Saxum seu Petra: aut Optato Mileu. l. 2. contra Parmeni. Caput. Baptizatusque à Christo, ait Euodius apud Niceph. l. 2. c. 3. cæteros baptizat Apostolos.

Anno Christi nati 33. Tiberij 17. Discipulatus Petri 2. Petro ob Confessionem Primatum promittit Christus. Liqueat supra.

Anno Christi nati 34. Tiberij 18. Petri Papatus Ierosolymis 1. Petro Resurgens apparet soli Christus: Ambr. in Luc. 24. Qui tradit ei, confirmatque Primatum. Matth. 18. Claudum Aët. 3. sanat, constituitur.